МЕНШІСТЬ НІМЕЦЬКОЇ СОЦ.-ДЕМ. ПРО РОС. РЕВОЛЮЦІЮ.

Міжнародний відділ петроградської Ради Роб. Деп. дістав число нелеґального журнала "Спартакус". який видає в Німеччині ліве крило німецької соц.-демократії.

Дуже цікава передова статя: "Велика російська революція". В ній вітають гаряче російську революцію, як надію цілого сьвіта. Всї, навіть німецькі мілїтаристи, ждуть від неї кінця війни. Але, поставлена перед сьвітовою проблемою (питанем), вона не може вирішити її власними силами, як би вона не намагала ся. Руські робітники в свойому змаганю до мира виступають в конфлікт не тільки з буржуазією свойого краю, але, що далеко серіознїйше, з буржуазією союзних країн, яка з переляком і невдоволенем, що вона невдало скриває, дивить ся на переможний хід російської революції та творить за її спиною тісний союз.

Як тільки революція починає боротьбу з імперіалїстичними плянами та метами війни, буржуазія займає негайно грізне становище та всїми засобами намагаєть ся приборкати її. Тимчасом буржуазія союзних країв хоче, о скільки се можливо, використати російську революцію, зробити її слухняним знаряддом інтернаціонального імперіалїзму, щоби довести війну до перемоги над Німеччиною. Тому то є конечним обовязком соціялїстичного пролетаріату союзних країв піднести прапор повстаня проти війни і проти пануючих кляс, як що він не хоче зрадити російський революційний пролетаріат і не хоче допустити до того, щоби він кров свою пролив в нерівній боротьбі.

А німецька буржуазія? І вона спекулює на російській революції, тільки в іншому напрямі — користуючи ся не затримуючими її тенденціями, але крайними її лозунґами.

Німецькі мілїтаристи хотїлиб як найшвидше закінчити сю війну, щоби справивши ся з господарчими труднощами та з серіозним ускладненем на всїх полях житя, почати знову підготовленя до нової війни. Помогти їм в сьому має російська революція, її змаганя до ліквідації війни. Що-ж — нїчого дивного. Німецька соціял-демократія помагала тому, щоби на сю війну дивились в Німеччинї, як на війну "увільненя" від російського царизму, хай зараз російська соціял-демократія поможе освободителям вийти з прикрого становища. Німецькі робітники провели війну, коли вона була потрібна імперіялїзмови, хай російські робітники проведуть мир, коли імперіялїзм вирікує, що він вже необхідний.

Але російська революція зірвала маску з буржуазії союзних країв, яка оголосила, що війна з Німцями є війною за волю народів і їх права — з німецьких мілїтаристів, "освободителїв" Росії від деспотизму Миколи II.

Однак питане про мир є дуже складне. Руський пролетаріят тільки тоді може скінчити війну та заключити мир, коли здобуде революції, та дальший їх розвиток будуть забезпечені. Небезпечним сусїдом для російської революції є на половину абсолютна Німеччина. Сьвітова війна викликала в Німеччинї таку вакханалію (шал) реакції та таку владу мілїтаризму, що Німеччина представляє цілком реальну небезпеку для будуччини російської революції. Хто ґарантує, що на другий день після заключеня мира Німеччина не обернеть ся проти російського пролетаріяту? Російські пролетарі були-б дуже легкодушними полїтиками, коли-б вони не поставили собі питаня: чи німецькі салдати, які зараз йдуть покірно на смерть, на приказ імперіялїзму, чи вони позволять післати себе проти російської революції? Проти сеї можливости є тільки одна рада: пробудити німецький пролетаріят, революційний порив німецького народу до мира.

Пролетаріят усїх країн не повинен допустити до того, щоби російська революція сам на сам боролась з сьвітовим імперіялїзмом. Вона не утримаєть ся перед натиском його.

Перед всїми народами сьвіта стоїть дїлема (два шляхи) або сьвітова війна до загального утомленя, або загальна революція. Третього шляху не має.

Статя кінчаєть ся закликом до революції.

"Робітнича Ґазета"

—o—

УКРАЇНСЬКЕ ПИТАНЄ І МІЖНАРОДНИЙ СОЦІЯЛЇЗМ.

(З меморіялу Укр. соц. дем. партії Австрії Інтернаціональному Соціялїстичному Бюрови.)

Українська соціял-демократична партія в Австрії становить ся до українського питаня не тільки з погляду власної національної приналежности але рівночасно з точки погляду ідеольоґії (засад) міжнародного соціялїзму й ся остання є для нас рішаючою:

Міжнародний соціялїзм домагаєть ся для кожного народу повної волї і незалежности та безумовного забезпеченя права на самоозначене.

Міжнародний соціялїзм є глибоко переконаний, що тільки на такій підставі можна з успіхом і справедливо розвязати національну проблєму в усьому сьвітї. Тільки через се стане національний гнет неможливим в майбутньому, і припинаєть ся остаточно національні суперечки, що тільки шкоди принесли людям, шкоди, якої поправити годі.

Як довго тревати муть національний гнїт і національні суперечки — **так довго міжнародний мир буде находити ся в вічній небезпеці.**

Тому на рішене національних питань не треба дивити ся теоретично, як на постулят справедливости і т. д., але також треба признати йому практичне, повне наслїдків значінє, як одної з найважнїйших передумов тревалого мира.

Безумовно треба признати, що головною причиною нинїшної війни є імперіялїзм. Уряди воюючих держав, готуючи ся до нинїшної війни від давна та оголошуючи її три роки тому назад, безперечно йшли на поводах у імперіялїзму. Однако рівно-ж незаперечною правдою є й те, що неупорядкованя національного питаня, національний гнет, який так густо-часто проявляв ся і неполагоджені національні суперечки та боротьба були для охочих до війни урядів корисні не тільки, яко ніби то— причина війни, але також були жерелом їхніх далеких надій на ріжні "національні революції", які мали помогти розбити супротивника. І сей так безсоромно надуживаний заклик "увільненя поневолених народів", служив урядам і пануючим клясам частенько до того, щоби зробити настрій, потрібний для війни, і викликати воєнний порив серед народних мас. Коли те все розважити, то мусить ся прийти до переконаня,що неупорядковане національних справ в середній і східній Европі було також фактором, який рішав про нинїшну війну. А те, що є правдивим для вибуху нинїшної війни, те останеть ся таким і для майбутнього, як що відносини не змінять ся до основ.

Тому легко можна зрозуміти, що правильне рішенє національного питаня на цілому сьвітї відверне і відкине **одну з найважнїйших заслонок, які прикривають причини війни, і то ту через яку осягнено щось найбільш нелюдське та неприродне,** а власне, **що імперіялїстична війна зробила ся популярною навіть в широких кругах населеня.**

Коли міжнародний соціялїзм не міг перешкодити вибухови війни та не міг припинити дальшого поширеня її — то зараз найважнїйшим його завданем є відкинути все те, що в майбутньому моглоб привести до вибуху війни.

З сього виходить, що **є обовязком міжнародного соціялїзму, як найрішучійше домагати ся такого упорядкованя національного питаня в недалекому мировому договорі, щоби в майбутньому не було більше пануючих і поневолених народів.** З нинїшної війни із попереджаючої її історії люди повинні не тільки вийняти правильну науку, **але мають і практично застосувати її на майбутнїх мирних переговорах.** Якже-ж можна розвязати національне питанє правильно та справедливо?

Загальний прінціп, яким треба руководити ся при кожному національному питаню, **се право на самоозначенє для кождого, до тепер поневоленого народу.**

Ранїйше, чим брати ся до рішеня національного питаня, треба запитати дотичний нарід, відповідно до прінціпу самоозначеня, якого ладу він для себе бажає. Через те я не хочу сказати, що в кождому поодинокому випадку потрібний плебісцїт.

Кожен поневолений народ, який находить ся під гнетом, до нинї вже богацько тисячів разів заявляв глухому сьвітови, чого він для себе бажає та яким способом він надіє ся вийти з свойого нещасливого положеня — тільки, що сьвіт був глухий і не захтїв вислухати мови поневолених. Цїлковито достаточно звернути увагу на жалї і бажаня поневолених народів, які вони до нинїшної хвилини висловили, щоби пізнати їхнї бажаня та змаганя. А се мусимо зробити передовсїм ми, соціялїсти.

Українське питанє, се одно з найважнїйших національних питань сьвіта. Через те, що широка публика мало орієнтуєть ся в сїй проблємі, вона з певністю цїлковито не тратить свойого першорядного значіня. Бо важність і дійсне значінє якогось питаня не залежить від того, чи й о скільки воно є знане, але тільки від того, чи й о скільки даний об'єкт може впливати на інший та на відношеня взаїмні інших обєктів. Завдяки кількости українського народа, завдяки ґеоґрафічному положеню української території, завдяки природним богацтвам її поверхнї, непомірно великим скарбам, укритим в нутрі української землї, **Україна відгравала все найважнїйшу ролю в історії східної Европи** і то на зміну: раз активно то знову пасивно (як предмет суперечки між сусїдними державами, на початку Росією та Польщею, опісля Росією та Австрією). Зараз після російської революції Україна намагаєть ся знову відограти активну ролю.

У звязку з сим, правильне вирішене українського питаня має незвичайно велике значінє.

Колишнїй російський мінїстер закордонних справ, Сазонов, 1905 року ясно заявив в Петроградській Думі, що одною з головних причин, чому Росія веде війну, є українське питанє. Те саме не тільки визнав, але й доводив вітхненими словами колишнїй російський соціялїст, П. Струве.

Таким чином ми бачимо, що Україна як колись була причиною тревалої війни між Польщею і Росією, так і тепер привела Росію до війни проти Австрії; було би наївностю думати, що в майбутньому можна дїло інакше наладити без радикальної зміни умов.

Як довго українська земля буде подїлена між кількома сусїдними державами, як довго доля частини в одній державі буде краща, нїж в сусїдній — так довго вона не перестане бути не тільки предметом зависти між сусїдними державами, але також податливим ґрунтом для пропаґанди, в роді інтриґ з обох боків і прикличе до житя в одній або другій державі українську ірреденту. А се все служить тільки для того, щоби довести до стану вічного кипіня, стану вічної небезпеки війни.

З усїх сих причин: 1) щоби забезпечити українському народо ви відповідну можливість розвитку, поступу і досконаленя, 2) щоби з другого боку знищити жерело небезпеки війни — **ми висловлюємо ся за самостійну українську державу, в яку мають ввійти всї землї, заселені Українцями.**

Се було би найбільш прінціпіяльним, найкращим і найбільш обіцяючим рішенем українського питаня, а заразом найширшим і удачним упорядкованем національних і господарських відношень великої частини східної та південної Европи, від Чорного Моря до Припети від Сяну і Карпат по Кавказ.

Однако ми добре се знаємо, що складність сього нашого домаганя зустріне великі труднощі зі сторони заінтересованих держав, і власне тому ми звертаємо ся до міжнародного соціялїзму, до загально соціялїстичного конґресу і до кождого товариша з закликом: **Щоби вони з усею енерґією працювали в сьому напрямі, щоби перемогти труднощі й осягнути бажане рішене через взаїмне порозуміне заінтересованих.**

—o—

ПРИНИМАЄТЬ СЯ ПЕРЕДПЛАТУ
на робітничу, соціялїстичну тижневу часопись

"РОБІТНИЧЕ СЛОВО"

"Робітниче Слово" є видаване робітниками в цїли ширеня просьвіти і соціялїстичної науки.

Передплата виносить:

В Канадї на рік $1.50, на пів року 80ц., за границею на рік $1.75, на пів року 90ц.

Цїна поодинокого числа 3 ц. Оказові числа висилаємо даром.

"ROBITNYCHE SLOVO"

Box 64 Toronto, Ont., Canada.

ІСТОРИЧНА СПРАВКА.

В "Пролетарскомъ Дѣлѣ" (Кронштадт) видруковано протест Моск. Комітету Обл. Бюро Р. С. Д. Р. П. з приводу переслїдувань большевиків. В протестї дуже до річи наведені історичні паралелї з арсеналу тої зброї, якої уживають пануючі в своїй боротьбі з пригнобленими.

"Брешіть, панове, набріхуйте, — для вас се звичайна робота! Для вас всї засоби добрі в боротьбі з нами.

Хіба французькі дворяни та експльоататори не обвинувачували французьких революціонерів гебертистів, котрі були найреволюційнїйшою партією підчас Великої Французької Революції в підкупности, в тому, що вони сіють ворожнечу на анґлїйські гроші. Хіба не заплямувала ганьбою сей наклеп безсторонна історія. Хіба не обвинувачувала вся західньо-европейська буржуазія найбільшого з соціялїстів Карла Маркса в тому, що він мало не фалшивомонетчик, що він працює на чужосторонні гроші?

Хіба в тому-ж самому не обвинувачували в свій час гордощі революційної Франції — Югоста Бланкі? Хіба не казали, що він — аґент леґітімістської партії Генрика V, що він, найпослїдовнїйший і відданий республиканець, обстоює монархію?

Буржуазна преса, така могутня, вона знає ціну брехнї і наклепу і мілїонами своїх продажнїх листків та ґазет сіє їх в народній масї.

Так провадять свою діяльність всї реакційні сили у всї часи.

Коли 1906 року, після розгрому російської армії повстав петербурґський робітник і вийшов 9 січня на вулицю, російські реакційні ґазети помістили повідомлене аґента провокатора охранника царського правительства, про то, начеб то японське провительство дало 18 мілїонів карбованців на революцію.

І тодїшний найсьвятїйший синод не посоромив ся надрукувати відозву, що обвинувачувала російських робітників в підкупности.

Чи давно чорносотенцї, Маркови та Пурішкевичі, в Думі і в пресї обвинувачували Мілюкова та кадетів, що вони працюють за фінляндські гроші, що вони підкуплені?

Чи давно? А вони вже забули й самі набріхують на Троцького — соціял-демократа інтернаціоналїста, поширюючи про нього брудні пльотки. Брешіть, панове, набріхуйте!

Чи давно про Чхеідзе та Хінчука поширював ся на мінському фронтовому з'їздї брехливий документ, в котрому говорило ся про те, що Чхеідзе та Хінчук працюють за нїмецькі гроші?

А вони вже забули про се, і в імени Чхеідзе набріхує "Власть Народа" на тов. Ленїна.

Адже буржуазія всїх країв набріхує на інтернаціоналїстів в кождому рядкови про те, що їх підкуплено.

Російська буржуазія анї трохи не краща в сьому відношеню від будь якої іншої. Тисячами своїх продажних ґазет, тисячами своїх безсовістних листків та брехливих промовців, вона кидає в народню масу липку, облиту отрутою зле захованої клясової ненависти та тварючого переляку, брехню."

"Робітнича Ґазета".

—o—

РОБІТНИКИ! ЧИТАЙТЕ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СОЦІЯЛЇСТИЧНИЙ ДНЕВНИК

"РОБІТНИК",

котрий завжди боронить Ваші інтереси.

Передплата виносить:

На рік $4.00
На пів року 2.75
На 3 місяцї 1.50

Засилайте передплату на таку адресу:

"ROBITNYK"

2335 W. 11th St. Cleveland, Ohio.

НОВІСТЬ! НОВІСТЬ!

Бібліотека "Новий Світ" випустила з друку нові книжки.

ЦАРСЬКА РОСІЯ І УКРАЇНСЬКА СПРАВА

написав В. Левинський.

В книжцї сїй є записана від найдавнїйших часів неволя українського народу в Росії і Австрії і російська революція та революції в инших краях від 1789 р.

Книжка ся повинна бути перечитана кождим Українцем.

ЦІНА 50ц.; 10 за $4.25; 50 за $17.50.

"ВІДОКРЕМЛЕНЄ ГАЛИЧИНИ"

написав В. Левинський.

В книжцї сїй довідаєте ся, як Австрія зрадила український народ в 1848 р. і в теперішній війнї, і скілько то в теперішній війнї галицьких Українців повисло на "австрійських" шибеницях а скільки томить ся в її тюрмах між якими є і сивоволосі старцї і маленькі дїти.

ЦІНА 12ц.; 10 за $1.00; 25 за $2.00; 100 за $7.00.

"РОБІТНИЧА ЧИТАНКА" ЧАСТЬ II

Містить красні розвідки і є дуже наукова.

ЦІНА 10ц.; 25 за $2.00; 100 за $6.00.

За сими книжочками пишіть до:

"NOWYJ SWIT"

BOX 1051 MONTREAL, QUE.

Замовленя без гроший не важні.
Книгарням книгарський опуст.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO